

אקציה

למאה העשרים קוראים מאה של תרבות,

כך כולם טוענים, זה לא סתם שטות.

אבל במאה הזאת (שלא יהיו אשליות)

צדים בני אדם, תמימים, ובכל זאת,

לפנות בוקר, השכם, כמו במופע,

מקיפים בשרשרת את בתי הטומאה,

הטמאים הם הרי לא בני אדם

נחשו מי, אם כן? יהודים הם, יהודים כולם

כי היהודי, מן המפורסמות הוא

אחראי על כל אסונות העולם וזהו,

ובכלל כך נכתב בבירור בעיתונים,

מטרתו לחרחר מלחמה בכול הדרכים

כדי לשלוט באומות לעולמי עד,

ועל כן יש להשמידו בכל אמצעי

וברור שישרור אז שלום עולמי.

מהסיבה הזאת הבידור של היום

נקרא אקציה בפי ההמון

עומדים על כן סביב הרובע היהודי

אנשי גסטפו ועוזרים כמובן

ועל כבעיהם, אותות המוות סמלם

כי המוות, אכן, הוא-הוא ידידים
הז'נדרמים והמשטרה לידם
עוזריהם האוקראינים לצידם
כולם כאן שתויים ומלאי עזוז,
כי למשחק הזה עם עצבים צריך לזוז
חיה צמאת הדם בהם ניעורה
כי חייבים לצוד אנשים תמימים ללא מורא,
הנה מגיע המפקד, הכול מזדקפים
ובמסע הצייד הנורא מייד מתחילים.
שומעים יללות, אנחות, קריאות
יריות, קללות, קולות ריצה
קורבנות מסכנים מייד מוקפים
מנסים לחמוק, לכל הכיוונים
בהמון הזה, הנע כמו חיה במלכודת
נכנסים הטובחים והאקציה מתמקדת
מחזיקים אקדחים ואלות בידיים
רצים בכיחות, רחובות ובתים
מפינות ומחבואים גוררים אנשים
ובמסכנים האלה, סובלים, מתענים
מכים הם ומצליפים במי שתופסים
ומצטיינים בהכאה, המיוחדים,
הסוטים של גסטפו את זה מחבבים
וקוזק נבער תחילה מסתכל
ואחרי כן, נאמן לגרמנים משתדל

לבסוף כאשר שבעו ממשחק השדים
מסדרים קורבנות בשורות, מדממים
והמסכנים, למראה גויות, מובילים
במצעד חגיגי לבנין המשפטים.
וזקנים וילדים שאין בכוחם לצעוד
יורים בהם במקום בלי בעיות.

ובינתיים, ה"ארים", מגזע המועדפים
מבקרים בבתים הרוסים של המסכנים
מוצאים משם דברים מסוימים
בתרמילים מלאים עד כיפוף גבים
הולכים מהר וחוזרים בחופזה ברצון
לשלול? מהיהודים, אין בזה עוון.
אחרי הרבה שעות המתנה בבית
המפקד נותן אות סיום הצייד.
הציידים המזיעים מסוחררים משלל
הולכים להתחזק, להחליף רשמים
ישתעשעו אהדדי, את הצייד מעריכים.

ובגטו יצאו ממחבואם בני המזל
שאותם לא תפסו ציידים צמאי הדם
שהספיקו בזמן להיעלם במסתור
ולהציל חיים אומללים במחסור,
יוצאים ומביטים, באלם מטמטם

במעשה שטן בחורבן כמו דבר
בתים הרוסים, שהפכו לזבל
זגוגיות מנפצות, רהיטים שבורים
בכמה דירות הקירות ערומים
בבתים, ברחובות, בכל שוכבות גופות
יש שם היום שלוש מאות לכל הפחות
מבטם מזוגג, פניהם מעוותות
כאילו בנשק מכוון מביטות
רוצות לומר שדם תמימים שפוך
ימצא מגינים ויישא נקמה
מתחילים להעמיס גוויות על עגלות
להוביל ולטמון בבית הקברות
כי התרבות הגרמנית העדינה
לא תסבול צחנת הגוויות בעיירה
ובסוף חשכת הליל על אדמה יורדת
ובמסך שחור את הכול עוטפת.

למחרת השכם בבוקר
מגיע סוף דבר הצייד
לבני המשפט מגיעות משאיות
מעמיסים עליהם קבוצות של מסכנים
בקרחת היער מחוץ לעיר מורידים
מענים אנשים עדיין חיים
אחרי מסכת העינויים נוראיים

המוות ברחמים משחרר מידי המענים

והאדמה עוטפת את גופם בדאגה

מחבקת, מלטפת, מכסה כבשמיכה

אצלה אין שוני ואין שום הבדלה

כי היא האם של כל התחלה

אצלה אין קסטה ואין גזע

היא מכילה את כולם לנצח

בשיטה זו התיאור מוכן

איך צייד האדם נראה לעולם

ואל תשלו את עצמכם אנשים

זה התרחש במאה העשרים !!

ליאון וילק (מורגנשטרן) תרגם שאול עירון.

דרהוביץ' 1943